

OSZCZYRZAĆ SIĘ (1) *vb impf*

oszczyrzać się, [oszczerzać się].

o oraz a jasne, e pochylone.

[*praet 3 pl m pers oszczerzali się.*] ◊ *part praes act oszczyrzający się, [oszczyrzając się].*

Sł stp brak, Cn: oszczerzać się, Linde także XVII w.

Pokazywać zęby, wyszczerzać, zwykle w uśmiechu; drwić, wyśmiewać się; rictum diducere risu, ringi Cn [z kogo]: [ty nędzniki] przedfię fie chcą z onymi wczonymi ludźmi porównać/ y owłzem fie półmiewaia z nich/ ofzczyrzaiący fie z nich/ Iakoż to może być ieden y trzey? SarnUzn F6; [pokrywaiać iako cnotliwi synowie/ nágość oycowłką rączey/ niż fię z nich [tj. biskupów] lekkomyślnie ofzczyrzaiąc. ŚmigłAbsurda 28].

[*W przeciwstawieniu: »oszczerzać się... milczeć«: Zaś oni gdym náchramjwał [!] wefelili fię/ y zbieráli fię ná mię nikczemnicy/ á nie wiedziałem/ ofzczerzáli fię á nie milczeli [proscinderunt (marg) cachinnati sunt (-) et non siluerunt]. BudBib Ps 34/15 (Linde).]*

[*W porównaniu: Ehey/ mów ty iák ścienie/ nic ná to niedbali/ Tylko fie z nas/ bá y z was/ iák pśi ofczérzáli. Albertus B4v (Linde).]*

Formacje współrdzenne cf OSZCZERZAĆ.